

op de op 7 augustus 2018 door ons ontvangen aanvraag voor een vergunning ingevolge artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming van Den Ouden Groenrecycling BV, Vliertwijksestraat 45a, 5244 NH te Rosmalen voor het wijzigen van een groenrecycling bedrijf gelegen aan de Vliertwijksestraat 45a, 5244 NH te Rosmalen, in de gemeente 's-Hertogenbosch.

INHOUDSOPGAVE

1. Onderwerp	3
2. Beschikking	3
PROCEDURELE ASPECTEN	4
1 Aanvraag	4
2 Bevoegd gezag	4
3 Uniforme openbare voorbereidingsprocedure	4
4 Ontvankelijkheid	4
5 Zienswijzen naar aanleiding van terinzagelegging van het ontwerpbesluit	4
6 Wijziging ten opzichte van het ontwerpbesluit	7
7 Overige regelgeving	7
OVERWEGINGEN EN TOETSINGEN	8
1 Wettelijk kader – Wet natuurbescherming	8
2 Mogelijke effecten van het project	10
3 Stikstofdepositie	10
3.1 Beoogde situatie in aanvraag	10
3.2 Uitgangssituatie	12
3.3 Effecten stikstofdepositie op beschermde natuurgebieden	12
3.4 Overwegingen effecten op beschermde gebieden	12
3.5 Conclusie	12

BESCHIKKING

1. Onderwerp

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant hebben op 7 augustus 2018 van Den Ouden Groenrecycling BV een aanvraag ontvangen voor een vergunning ingevolge artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming. De aanvraag betreft het wijzigen van een groenrecycling bedrijf, gelegen aan de Vliertwijksestraat 45a, 5244 NH te Rosmalen, in de gemeente 's-Hertogenbosch.

2. Beschikking

Gelet op de bepalingen van de Wet natuurbescherming besluiten wij:

- I. aan Den Ouden Groenrecycling BV, aan de Vliertwijksestraat 45a, 5244 NH te Rosmalen, de op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming vereiste vergunning te weigeren voor het wijzigen van een groenrecycling bedrijf, aan de Vliertwijksestraat 45a, 5244 NH te Rosmalen, in de gemeente 's-Hertogenbosch, gelegen nabij het Natura 2000-gebied 'Rijntakken'.

's-Hertogenbosch, 20 maart 2019

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
namens deze,

De heer J.A.J. Lenssen,
Directeur Omgevingsdienst Brabant Noord

De aanvraag, het definitieve besluit en de bijbehorende stukken liggen vanaf 21 maart 2019 tot en met 1 mei 2019 **6 weken ter inzage** bij de Omgevingsdienst Brabant Noord (ODBN), Victoriaalaan 1 b-g, 5213 JG te 's-Hertogenbosch. Telefoonnummer (0485) 729 189. Voor inzage in de bijbehorende stukken dient een afspraak gemaakt te worden. Het besluit is digitaal op te vragen via e-mail info@odbn.nl of terug te vinden op de website www.brabant.nl/loket/verleende-vergunningen.

PROCEDURELE ASPECTEN

1 Aanvraag

Op 7 augustus 2018 hebben wij van Den Ouden Groenrecycling BV, Vliertwijksestraat 45a, 5244 NH te Rosmalen, een aanvraag voor een vergunning ingevolge artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming (hierna: Wnb) ontvangen. De aanvraag is op 15 oktober 2018 en 9, 14 en 30 november 2018 aangevuld. Een uitgebreide projectomschrijving is opgenomen in de aanvraag. De aanvraag is geregistreerd onder nummer Z/078337.

2 Bevoegd gezag

Omdat het project gerealiseerd wordt, onderscheidenlijk verricht wordt in de provincie Noord-Brabant, zijn wij op grond van artikel 1.3 van de Wnb bevoegd om op de aanvraag te beslissen. Bij ons besluit betrekken wij tevens de gevolgen voor Natura 2000-gebieden buiten onze provinciegrens en/of buiten Nederland.

3 Uniforme openbare voorbereidingsprocedure

Op 17 januari 2017 (dossier C2200217/4118896) hebben wij besloten de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing te verklaren op de voorbereiding van besluiten op aanvragen om een vergunning ingevolge artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb (www.brabant.nl).

4 Ontvankelijkheid

Ten aanzien van de aspecten van de aanvraag waarvoor een vergunning ingevolge de Wnb is vereist, hebben wij beoordeeld of de aanvraag volledig is en voldoende gegevens bevat. Wij zijn van oordeel dat de aanvraag onvoldoende informatie bevat voor een goede beoordeling van die aspecten waarvoor een vergunning is vereist.

5 Zienswijzen naar aanleiding van terinzagelegging van het ontwerpbesluit

De kennisgeving over het ontwerpbesluit en bijbehorende stukken is gepubliceerd op de website www.brabant.nl onder 'bekendmakingen' op 9 januari 2019. Vervolgens heeft het ontwerpbesluit gedurende zes weken ter inzage gelegen bij de Omgevingsdienst Brabant Noord (ODBN), Victoriaalaaan 1 b-g, 5213 JG 's-Hertogenbosch, namelijk van 11 januari 2019 tot en met 21 februari 2019, en is een ieder in de gelegenheid gesteld zienswijzen naar voren te brengen.

Naar aanleiding van het ontwerpbesluit op de aanvraag zijn, binnen de door de wet gestelde termijn, zienswijzen ingebracht door:

De heer R. Aartsen, Den Ouden BV, Postbus 12, 5480 AA, te Schijndel, ingekomen 20 februari 2019.

De zienswijzen worden hieronder samengevat en voorzien van onze reactie:

1. In de notitie staat op pagina 11 dat er 50.000 ton groenafval wordt ingenomen en dat alleen de uitgezeefde fractie (in totaal 22.500 ton) daarvan onder aerobe condities verder verwerkt wordt tot humusaarde en humuscompost. De fijne fractie uit het grasachtig materiaal (12.000 ton) en de fijne fractie uit het houtachtig materiaal (10.500 ton), wordt verder verwerkt tot respectievelijk humusaarde en humuscompost.

De eisen voor het verwerken van de fijne fracties van beide groenafvalstromen zijn in de vergunningsvoorschriften ook exact hetzelfde.

Onze reactie:

Deze zienswijze heeft betrekking op de hoeveelheden te verwerken materiaal en niet op de procesomschrijving van het inkuilen en zeven van grasachtig materiaal en het be-/verwerken van houtachtig materiaal. Deze zienswijze geeft eveneens geen duidelijk inzicht in het proces zodat niet gecontroleerd kan worden of de composteringmethode aansluit bij de methodes die aangegeven worden in tabel 4-2 blz 63-64 of tabel 4-4 blz 65 van het Duitse rapport 'Ermittlung der Emissionssituation bei der Verwertung von Bioabfällen 2015'. Daardoor kan niet beoordeeld worden hoeveel ammoniakemissie plaatsvindt en of gebruik kan worden gemaakt van het Duitse rapport. Derhalve kan niet beoordeeld worden welke depositieruimte hiervoor benodigd is. De zienswijze leidt niet tot een aanpassing van het besluit.

2. Gezien de toelichting op de vergunningvoorschriften is duidelijk dat de aanvraag betrekking heeft op de inrichting waar 50.000 ton groenafval ingenomen wordt, waarvan 22.500 ton fijn groenafval, met een voor het verwerken van groenafval bewezen methode en verplicht onder gecontroleerde aerobe condities, verwerkt wordt tot een volledig stabiel eindproduct (humusaarde of humuscompost). Hiervoor is ook op 9 december 2014 een omgevingsvergunning voor afgegeven met specifieke voorschriften die daarvoor opgenomen zijn. De aangevraagde beoogde situatie is ook het proces wat in het Duitse onderzoek uit 2014 is gemeten: "de productie van een stabiel eindproduct uit groenafval zonder toevoegingen". De ingangsmaterialen, de gecontroleerde procescondities en de kwaliteit van de eindproducten zijn maatgevend voor de emissies. De methode (duur van het proces en de omzetsfrequentie) kan variëren en het Duitse onderzoek gaat daarom ook uit van een gemiddelde emissie gemeten bij meerdere inrichtingen en processen.

Onze reactie:

Deze zienswijze geeft geen nieuwe informatie met betrekking op de procesomschrijving van het inkuilen en zeven van grasachtig materiaal en het be-/verwerken van houtachtig materiaal. Het toepassen van de best beschikbare technieken geldt voor alle processen, het vervangt niet de activiteit zoals die is aangevraagd en omschreven is in het 'Geuronderzoek Den Ouden Groenrecycling te Rosmalen, DENO14A1, 25 maart 2014' op bladzijde 5 tweede alinea. Derhalve kan niet beoordeeld worden welke depositieruimte hiervoor benodigd is. De zienswijze leidt niet tot een aanpassing van het besluit.

3. Er wordt aangegeven dat op de inrichting de best beschikbare technieken toegepast worden. Daarnaast wordt verwezen naar de definitie compost in de vergunning ter onderbouwing van het proces dat wordt toegepast. En naar het Landelijk Afvalbeleidsplan (LAP) om aan te geven dat gebruik wordt gemaakt van de minimumstandaard voor het verwerken van groenafval.

Onze reactie:

Deze zienswijze geeft geen nieuwe informatie met betrekking tot de procesomschrijving van het inkuilen en zeven van grasachtig materiaal en het be-/verwerken van houtachtig materiaal. De definitie is opgenomen ter verduidelijking van opgenomen begrippen in de vergunning, het vervangt niet de activiteit zoals die is aangevraagd en omschreven is in het 'Geuronderzoek Den Ouden Groenrecycling te Rosmalen, DENO14A1, 25 maart 2014' op bladzijde 5 tweede alinea. Hetzelfde geldt voor de verwijzing naar het LAP, dit document vervangt niet bovengenoemd geuronderzoek. Derhalve kan niet beoordeeld worden welke depositieruimte hiervoor benodigd is. De zienswijze leidt niet tot een aanpassing van het besluit.

4. In de vergelijking van het proces met de composteermethode B uit de Bijzondere regeling G2 Compostering gaat het bij de beoordeling in de beschikking van 9 december 2014 fout.

Onze reactie:

Deze zienswijze wijst op een verkeerde beoordeling van de gegevens van de feitelijke en beoogde situatie. In tegenstelling tot het feit dat in de aanvraag voor de feitelijke situatie gebruik wordt gemaakt van de Bijzondere Regeling G2 is dit onjuist. De Bijzondere Regeling G2 kan niet gebruikt worden voor zowel de feitelijke als de beoogde situatie. De bijzondere regeling G2 is een document waarmee de geuremissie van compostering inzichtelijk wordt gemaakt. Volgens de bijzondere regeling G2 is er een verschil in geur tussen de daarin beschreven methodes. Nu voor de feitelijke situatie in de vergunning van 9 december 2013 is beoordeeld dat de bijzondere regeling G2 niet gehanteerd mag worden omdat de composteringsactiviteiten niet meer plaatsvinden, kan geen gebruik worden gemaakt van deze regeling om de activiteiten in het bedrijf te onderbouwen en daaraan een emissiefactor te verbinden op basis van verhoudingen tussen de methodes. Nu blijkt uit onderhavige aanvraag dat de procesactiviteiten niet wijzigen ten opzichte van de feitelijke situatie kan daarvoor ook niet gebruik worden gemaakt van de Bijzondere Regeling G2. Daarnaast kan hier geen gebruik van worden gemaakt omdat deze met de inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit is komen te vervallen. Het definitieve besluit is op dit punt aangepast. De zienswijze leidt niet tot een aanpassing van het besluit.

5. Bij de aanschrijving van het bevoegd gezag was een indicatieve depositieberekening met AERIUS gevoegd waarin de ammoniakemissie berekend werd, op basis van activiteiten uit de vigerende vergunning, met een ammoniakemissiefactor van 0,17 kg/ton. Dit is de emissiewaarde uit het Duitse onderzoek uit 2014 voor het composteren van groenafval. Dit onderzoek wordt bij de controle en aanschrijving door bevoegd gezag gebruikt en is daarom ook bruikbaar voor de berekeningen voor de beoogde situatie in deze aanvraag.

Onze reactie:

De berekening die uitgevoerd wordt door de handhaver is een indicatie. Er kunnen geen rechten aan worden ontleend. Bij de beoordeling van de aanvraag ingevolge de Wet natuurbescherming moet duidelijk worden wat de daadwerkelijke emissie is. Bij de beoordeling van de aanvraag is het volgende naar voren gekomen:

Voor de beoogde situatie wordt aangesloten bij het onderzoek 'Ermittlung der Emissionssituation bei der Verwertung von Bioabfällen', bearbeitet im Rahmen der Projekte UFOPLAN 2006, Förderkennzeichen 206 33 326 & UFOPLAN 2009 Förderkennzeichen 3709 44 320, Abschlussbericht von C. Cuhls, B. Mähl, J. Clemens, Gewitra Ingenieurgesellschaft für Wissenstransfer mbH, Mai 2014 im auftrag des Umweltbundesambtes tabel 5-2, pagina 77. Er wordt verwezen naar de methode KOA o (Grün) om de emissiefactor te bepalen. De composteringstijd is volgens dit onderzoek circa twintig weken en wordt één maal per maand omgezet. Deze methode sluit niet aan bij het proces dat omschreven wordt voor de beoogde situatie. In de revisievergunning van 9 december 2014 en de bijbehorende aanvraag van 28 juni 2013 wordt beschreven dat de vergunde activiteit betrekking heeft op het inkuilen en zeven van grasachtig materiaal en het verkleinen en zeven van houtachtig materiaal en dat compostering niet meer plaatsvindt. Voor beide afvalstromen geldt dat de grondfractie uitgezeefd wordt en ongeveer vier weken opgeslagen en enkele malen omgezet wordt en vervolgens afgezet als humusaarde/humuscompost. Dit houdt in dat voor het bepalen van de emissiefactor NH₃ in kg/j voor de beoogde situatie geen gebruik gemaakt kan worden van het Duitse onderzoek van 2014. De procesomschrijving zoals aangevraagd wijkt af van de procesomschrijving zoals opgenomen in het Duitse rapport. De zienswijze op dit punt levert geen nieuwe informatie op die leidt tot een andere beoordeling. Voor de aanvraag voor Wet natuurbescherming vergunning is door de aanvrager geen onderzoek uitgevoerd om de ammoniakemissie (NH₃ in kg/j) afgestemd op het proces dat plaatsvindt op de locatie Vliertwijksestraat 45a te Rosmalen te bepalen.

De zienswijze leidt niet tot een aanpassing van het besluit.

Conclusie

De zienswijzen hebben niet geleid tot een wijziging van het besluit ten opzichte van het ontwerpbesluit.

6 Wijziging ten opzichte van het ontwerpbesluit

In de aanvraag is aangesloten bij methode B zoals beschreven in de Bijzondere Richtlijn G2 compostering. In onze beoordeling van de feitelijke situatie is onterecht wel aangesloten bij deze Richtlijn. Aangezien de procesomschrijving voor de feitelijke situatie en beoogde situatie hetzelfde is, is dit aangepast in het definitieve besluit. En kan in beide situaties niet aangesloten worden bij de Richtlijn.

Hierop zijn het besluit en de overwegingen aangepast.

7 Overige regelgeving

Bij de beoordeling van onderhavige aanvraag zijn andere aspecten dan gerelateerd aan de Wnb en de daarbij behorende regelgeving niet betrokken. De Wnb en bijbehorende regelgeving zoals de Verordening natuurbescherming Noord-Brabant zijn gericht op de bescherming van natuur. Een toestemming op basis van andere wet- en regelgeving kan derhalve aan de orde zijn, onder andere voor ruimtelijke ordening of gezondheid.

OVERWEGINGEN EN TOETSINGEN

1 Wettelijk kader – Wet natuurbescherming

Artikel 2.7 van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (habitatrichtlijn- en vogelrichtlijngebieden). Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is het verboden zonder vergunning van Gedeputeerde Staten projecten of andere handelingen uit te voeren die, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen.

Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State¹ blijkt dat een wijziging of uitbreiding van een veehouderij die stikstofdepositie tot gevolg heeft op voor stikstof gevoelige habitats en soorten binnen een Natura 2000-gebied vergunningplichtig is op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Behoudens ongewijzigde voorzetting op basis van een verleende omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel i, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, verleende Wet natuurbeschermingsvergunning, project waar op basis van artikel 2.9, vierde lid, van de Wnb, of artikel 2.12, eerste lid, van het Besluit natuurbescherming (hierna: Bnb), het artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niet van toepassing is dan wel er sprake is van bestaand gebruik als bedoeld in artikel 2.9, tweede lid, van de Wnb, is bij het oprichten, uitbreiden of wijzigen van het project of andere handelingen van voornoemde situaties een Wet natuurbeschermingsvergunning noodzakelijk.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag wordt op grond van artikel 2.8, negende lid, van de Wnb rekening gehouden met de gevolgen die het aangevraagde project, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen, kan hebben voor een Natura 2000-gebied.

In artikel 5.4 van de Wnb zijn gronden opgenomen op grond waarvan een vergunning kan worden ingetrokken of gewijzigd. De vergunning kan in elk geval worden ingetrokken indien blijkt dat de vergunninghouder zich niet houdt aan de vergunning.

Programmatische aanpak stikstof

Op 1 juli 2015 is de Programmatische aanpak stikstof (hierna: de PAS) opgenomen in de regelgeving en daarmee is de beoordeling van stikstof gewijzigd. In de Regeling natuurbescherming (hierna: Rnb) is ondermeer aangegeven welke activiteiten in de PAS zijn opgenomen als bestaande activiteit (artikel 2.4, vijfde lid, van de Rnb). Vanaf deze bestaande activiteit is bij verdere uitbreiding noodzakelijk dat vooraf wordt gezien of ontwikkelingsruimte kan worden toegedeeld.

Voor de vaststelling of een project of een andere handeling wat betreft stikstofdepositie een verslechterend of versturend effect kan hebben wordt deze berekend met gebruikmaking van AERIUS Calculator (verder AERIUS) versie 2016L².

In de PAS is ruimte voor economische ontwikkelingen die stikstofdepositie veroorzaken op Natura 2000-gebieden. Deze depositieruimte is allereerst beschikbaar voor autonome ontwikkelingen.

---

¹ O.a. uitspraak van 31 maart 2010, zaaknummer 200903784/1/R2 en uitspraak van 7 september 2011, zaaknummer 201003301/1/R2.

² Opgenomen in artikel 1.1 en 2.1 van de Regeling natuurbescherming

Daarnaast is er ruimte beschikbaar voor projecten en andere handelingen waarvan de veroorzaakte stikstofdepositie onder de grenswaarde blijft. Het overige gedeelte van de depositieruimte kan als de ontwikkelingsruimte worden toegedeeld aan (deels prioritaire) projecten en andere handelingen. Dit wordt in toedelingsbesluiten (besluiten als bedoeld in artikel 2.7, eerste lid, van het Besluit natuurbescherming) vastgelegd.

De ontwikkelingsruimte wordt bepaald ten opzichte van:

- de verleende Wet natuurbeschermingsvergunning of omgevingsvergunning inclusief verklaring van geen bedenkingen voor de Wnb voor het hoogst belaste of meest nabij gelegen Natura 2000-gebied;
- een project als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, van het Bnb waarvoor op basis van artikel 2.9, achtste lid, van de Wnb een melding is ingediend, dan wel;
- de hoogste feitelijke depositie binnen de periode van 1 januari 2012 tot en met 31 december 2014. Deze hoogste depositie moet passend zijn binnen de kaders van de op dat moment geldende toestemming maar mag niet meer zijn dan de op 1 januari 2015 geldende toestemming;
- als na de bovengenoemde verleende Wet natuurbeschermingsvergunning, omgevingsvergunning inclusief verklaring van geen bedenkingen, of project waarvoor een melding is ingediend, een of meer meldingen zijn gedaan die betrekking hebben op wijzigingen van het project waarop dat toestemmingsbesluit of de eerstgenoemde melding betrekking had, wordt de toename bepaald ten opzichte van het project zoals dat is gewijzigd overeenkomstig de laatste melding.

Beleidsregel natuurbescherming Noord-Brabant

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant hebben voor het toedelen van de vrij beschikbare ontwikkelingsruimte (segment 2) aan projecten en andere handelingen een beleidsregel vastgesteld. In de Beleidsregel natuurbescherming Noord-Brabant (hierna: Beleidsregel) wordt bepaald hoe Gedeputeerde Staten met haar bevoegdheid met betrekking tot het toedelen van ontwikkelingsruimte willen omgaan. Wanneer aan de Beleidsregel wordt voldaan, zullen Gedeputeerde Staten de beschikbare ontwikkelingsruimte toedelen.

Referentiedatum

Ten aanzien van andere effecten dan als gevolg van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden, buitenlandse Natura 2000-gebieden en Natura 2000-gebieden niet opgenomen in de PAS wordt op basis van de Beleidsregel de voor het betreffende Natura 2000-gebied geldende referentiedatum betrokken.

Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State blijkt tevens dat bij de beoordeling van de aanvraag moet worden uitgegaan van de vergunde situatie met de laagste emissie in de periode vanaf de referentiedatum³.

---

³ Hierbij gelden later verleende vergunningen krachtens de Wabo, de Wet milieubeheer of Hinderwet of ingediende meldingen op basis van het Besluit melkrundveehouderij milieubeheer, het Besluit landbouw milieubeheer of het Activiteitenbesluit, voor zover hierin een lagere ammoniakemissie is vergund of gemeld, als uitgangssituatie.

2 Mogelijke effecten van het project

Er zijn mogelijke negatieve effecten te verwachten van stikstofdepositie als gevolg van de uitstoot van stikstof. In voedselarme ecosystemen, zoals aanwezig in de nabij gelegen natuurgebieden, leidt een overmaat⁴ aan stikstofdepositie tot een ongewenste toename aan voedingsstoffen en verzuring. Overige effecten worden, gelet op de gegevens in de aanvraag, de aard van de voorgenomen activiteit en de afstand tot de relevante beschermde gebieden, op voorhand uitgesloten.

3 Stikstofdepositie

3.1 Beoogde situatie in aanvraag

Er wordt vergunning gevraagd voor de beoogde activiteiten zoals weergegeven in onderstaande tabel.

Tabel 1. Aangevraagde situatie

Bron	kg NO _x -emissie/jr	kg NH ₃ -emissie/jr
Machines	5.059,00	
Verkeersbewegingen	28,36	<1
Inkuilen en zeven groenafval		Niet bekend
Totaal	5.087,36	Niet bekend

De aanvraag heeft betrekking op de verwerking van 50.000 ton groenafval per jaar. Het betreft het wijzigen van het bedrijf waarbij gebruik wordt gemaakt van een afwijkende methode met een hoog gehalte aan gras in het mengsel.

- Het grasachtig materiaal wordt eerst ingekuild en daarna gezeefd. Het depot met ingekuild materiaal wordt aangereden om ervoor te zorgen dat een anaerobe conditie gecreëerd wordt. De houtfractie wordt geshredderd en gezeefd, waarna de grove fractie wordt afgevoerd. De uitgezeefde fractie wordt onder aerobe condities omgezet tot een stabiel eindproduct (humusaarde). Het verder verwerken van het fijne groenafval (in totaal 22.500 ton) is een aerobe omzetting. Het materiaal wordt enkele malen omgezet. Volgens de vergunningaanvraag van 28 juni 2013, Geuronderzoek Den Ouden Groenrecycling te Rosmalen, opgesteld door PRA Odournet BV, rapportnummer DENO14A1, maart 2014 is het proces als volgt te omschrijven: het grasachtig materiaal (bermgras, slootmaaisel, blad en plantsoenafval), 20.000 ton op jaarbasis, zal worden ingekuild in depot (zonder het structuurmateriaal). Na drie maanden wordt dit depot afgegraven en gezeefd (er wordt circa 60% (12.000 ton) grondfractie afgezeefd). Deze grondfractie wordt nog ongeveer 4 weken opgeslagen binnen de inrichting, enkele malen omgezet en vervolgens afgezet als humusaarde. De overblijvende grasfractie wordt afgevoerd om op een andere locatie van Den Ouden te worden gecomposteerd. Daarnaast wordt er houtachtig groenafval ingenomen (30.000 ton/jr), bestaande uit met name snoeihout, stronken, stammen en gemengd groen. Dit wordt verkleind en gezeefd, waarbij circa 35 % (10.500 ton/j) grond wordt afgezeefd.

⁴ Alterra-rapport nr. 2397 (Wageningen, 2012) geeft een overzicht van kritische depositiewaarden voor stikstof, toegepast op de habitattypen en habitats van soorten binnen Natura 2000-gebieden.

De houtfractie hiervan wordt afgevoerd als brandstof naar elektriciteitscentrales, de grondfractie wordt nog ongeveer 4 weken opgeslagen binnen de inrichting, enkele malen omgezet en vervolgens afgezet als humuscompost.

De omschrijving van het beoogde proces in de notitie van 30 november 2018 komt niet overeen met de procesbeschrijving in de vergunningaanvraag van 28 juni 2013 (Geuronderzoek Den Ouden Groenrecycling te Rosmalen, opgesteld door PRA Odournet BV, rapportnummer DENO14A1, maart 2014). Het is onduidelijk wat het proces is dat voor de Wet natuurbescherming vergunning wordt aangevraagd.

- Voor de beoogde situatie in voorliggende Wet natuurbescherming vergunningaanvraag wordt uitgegaan van composteringsmethode B uit de Bijzondere Richtlijn G2 Compostering. De methode zoals beschreven in de vergunningaanvraag van 28 juni 2013 en de notitie van 30 november 2018 komt niet overeen met composteringsmethode B uit de Bijzondere Richtlijn G2 Compostering. Deze methode gaat uit van het omzetten van het materiaal ongeveer één keer per vier weken. Het composteringsproces duurt gemiddeld zes maanden. Daarnaast is de Bijzondere Richtlijn G2 Compostering niet van toepassing op installaties waar meer dan 30 (massa)% grasachtig materiaal in een composthoop wordt verwerkt. Aangezien het grasachtig materiaal zonder structuurmateriaal of andere toevoegingen wordt ingekuuld kan niet worden aangesloten bij de Richtlijn.
- Voor de beoogde situatie wordt aangesloten bij het onderzoek 'Ermittlung der Emissionssituation bei der Verwertung von Bioabfällen', bearbeitet im Rahmen der Projekte UFOPLAN 2006, Förderkennzeichen 206 33 326 & UFOPLAN 2009 Förderkennzeichen 3709 44 320, Abschlussbericht von C. Cuhls, B. Mähl, J. Clemens, Gewitra Ingenieurgesellschaft für Wissenstransfer mbH, Mai 2014 im auftrag des Umweltbundesambtes tabel 5-2, pagina 77. Er wordt verwezen naar de methode KOA o (Grün) om de emissiefactor te bepalen. De composteringstijd is volgens dit onderzoek circa twintig weken en wordt één maal per maand omgezet. Deze methode sluit niet aan bij het proces dat omschreven wordt voor de beoogde situatie. In de revisievergunning van 9 december 2014 en de bijbehorende aanvraag van 28 juni 2013 wordt beschreven dat de vergunde activiteit betrekking heeft op het inkuilen en zeven van grasachtig materiaal en het verkleinen en zeven van houtachtig materiaal en dat compostering niet meer plaatsvindt. Voor beide afvalstromen geldt dat de grondfractie uitgezeefd wordt en ongeveer vier weken opgeslagen en enkele malen omgezet wordt en vervolgens afgezet als humusaarde/humuscompost. Dit houdt in dat voor het bepalen van de emissiefactor NH₃ in kg/j voor de beoogde situatie geen gebruik gemaakt kan worden van het Duitse onderzoek van 2014.

De ammoniakemissie (NH₃ in kg/j) van het inkuilen en zeven van het grasachtig materiaal en het verkleinen en zeven van de houtachtige fractie is derhalve onvoldoende inzichtelijk gemaakt.

3.2 Uitgangssituatie

Op basis van de PAS wordt voor Natura 2000-gebieden voor de uitgangssituatie uitgegaan van de bestaande activiteit⁵, met de hoogst veroorzaakte stikstofdepositie passend binnen de verleende vergunning ingevolge de Wet milieubeheer d.d. 9 december 2014.

Tabel 2. Bestaande activiteit

Datum hoogste depositie bestaande activiteit	kg NO _x per jaar totaal	kg NH ₃ per jaar totaal
2014	8.377,91	onbekend

Uit de aanvraag blijkt dat initiatiefnemer in 2013 de maximaal vergunde capaciteit heeft gerealiseerd. De bestaande activiteit heeft betrekking op de compostering van 20.000 ton groenafval per jaar.

3.3 Effecten stikstofdepositie op beschermde natuurgebieden

Omdat de ammoniakemissie onvoldoende inzichtelijk is gemaakt, zijn er geen bruikbare depositieberekeningen mogelijk. De aanvraag heeft betrekking op een toename van 20.000 ton/jaar naar 50.000 ton/jaar van de opslag- en verwerkingscapaciteit. Waarvan 22.500 ton/jaar wordt omgezet tot humuscompost en humusaarde. Het is onduidelijk of sprake zal zijn van een toename of afname van stikstofdepositie, op basis van de beschikbare gegevens. Een significant negatief effect op nabijgelegen Natura 2000-gebieden is dan ook niet uit te sluiten.

3.4 Overwegingen effecten op beschermde gebieden

De aangevraagde activiteit veroorzaakt stikstofdepositie op een Natura 2000-gebied met habitattypen en/of soorten die negatief worden beïnvloed door een overmaat aan stikstofdepositie. Ten opzichte van de bestaande activiteit is een toename van ammoniakemissie en/of stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden niet uit te sluiten. Uit de aanvraag blijkt dat negatieve effecten op de diverse beschermde gebieden niet zijn uit te sluiten.

3.5 Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat de aangevraagde activiteit, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen, kan leiden tot verslechtering van de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in het nabijgelegen Natura 2000-gebied 'Rijntakken' en mogelijk ook andere Natura 2000-gebieden. Wij weigeren de gevraagde vergunning ingevolge artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb.

---

⁵ Betreft de stikstofdepositie die in de periode van 1 januari 2012 tot en met 31 december 2014 ten hoogste werd veroorzaakt als gevolg van hetgeen daadwerkelijk plaatsvond binnen de kaders van een op 1 januari 2015 geldende omgevingsvergunning of vergunning of melding krachtens de Wet milieubeheer of Hinderwet (Rnb artikel 2.4, lid 5) of een verleende Wet natuurbeschermingsvergunning.